

Tenhle příběh fakt se stal u nás na vesnici,
když místní báby vítaly novou kolchoznicí.
Pojď Blaženo tajně vezmem tě v lese do míst,
kde páry parkujou své káry, když chtěj soukromí.

Hej ty Blaženo, já špatnej pocit mám.
Okýnko je staženo, však radši nechoď tam.

Koukej Blážo, máme štěstí, auto už je tu,
tipuju to na Karla a jeho Markétu.
Blažena se zděsila: "No tohle je snad šprým?
Co je to v káře za hambáře, já jim domluvím."

Hej ty Blaženo, já špatnej pocit mám.
Okýnko je staženo, však radši nechoď tam.

Hej ty Blaženo, já špatnej pocit mám.
Okýnko je staženo, však radši nechoď tam.

Blažena se plíživě u auta skrčila,
pak otevřeným okýnkem tam hlavu strčila.
Pak je oba seřvala až otrásal se džíp,
Karel rychle okno zavřel, Bláže hlavu skříp.

„Když kde nemáš co dělat stále jen se potloukáš,
tak, ty bábo zvědavá, a teď to dokoukáš.“

Hej ty Blaženo, já špatnej pocit mám.
Okýnko je staženo, však radši nechoď tam.

Hej ty Blaženo, já špatnej pocit mám.
Okýnko je staženo, však radši nechoď tam.

Asi po půl hodině se Bláža vrací zpět,
kolchoznice chtějí hnedka všechno povědět.
„To byste mi nevěřily, co já viděla.“
A do lesa na palouk už nikdy nechtěla.

Hej ty Blaženo, já špatnej pocit mám.
Okýnko je staženo, však radši nechoď tam.

Hej ty Blaženo, já špatnej pocit mám.
Až příště okno bude staženo, tak nikdo nechoď tam!